

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. (....)

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la (....)
Completul compus din:
Președinte - (....)
Judecător - (....)
Grefier - (....)

Cu participarea Ministerului Public prin procuror (....) din cadrul D.N.A. – Serviciul Teritorial Constanța

S-au luat în examinare apelurile penale formulate de Ministerul Public - D.N.A. S.T. Constanța și de inculpatul (....) împotriva sentinței penale nr. (....) pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. (....), inculpatul fiind trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de: luare de mită, prevăzută de art.6 din Legea nr.78/2000 raportat la art.289 alin.1 C.pen.

În conformitate cu dispozițiile art. 358 C.p.p., la apelul nominal făcut în ședința publică, se constată lipsa apelantului inculpat (....), pentru care răspunde avocat ales (....), în baza împuternicirii avocațiale depusă la dosarul cauzei.

Procedura este legal îndeplinită, părțile fiind citate cu respectarea dispozițiilor art.257-263 C.p.p.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, după care,

Avocat (....) având cuvântul pentru apelantul inculpat și intimat (....), solicită suspendarea judecării cauzei în temeiul disp.art.367 alin.9 Cod pr.penală care este neconstituțional, cu trimitere și la art.2 din Codul de procedură civilă, la dispozițiile Codului de procedură civilă

Curtea, pune în discuție cererea de suspendare a judecării cauzei formulată de inculpatul (....) prin apărător ales.

Avocat (....) având cuvântul pentru apelantul inculpat și intimat (....), apreciază că disp.art.367 alin.9 Cod pr.penală nu cuprinde o normă obligatorie imperativă pentru judecătorul cauzei în legătură cu soluția de suspendare sau nesuspendare a cauzei, că este opțiunea judecătorului cauzei să hotărască funcție de caracterul determinant al chestiunii de drept supuse controlului constituțional pentru soluționarea cauzei pentru argumentele pe care le-a formulat cu privire la excepția invocată.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, solicită respingerea cererii ca inadmisibilă având în vedere că la art.367 Cod pr.penală se prevede în mod clar faptul că ridicarea unei excepții de neconstituționalitate nu suspendă judecarea cauzei per a contrario apreciază, că în condițiile în care există remedii procesuale în situația în care se admite o excepție de neconstituționalitate acest art.367 alin.9 Cod pr.penală trebuie interpretat în sensul că nu este nici facultativă, astfel că nu operează suspendarea.

Curtea, susține că instanța a invocat excepția de neconstituționalitate a disp.art.367 alin.9 Cod pr.penală inclusiv în ce privește neclaritatea normei întrucât produce confuzie dacă se referă la invocarea excepției sau la sesizarea Curții cu excepție. Legea spune „ridicarea unei excepții”. Sunt două posibilități, ori să se pronunțe instanța de apel și să facă

interpretarea în paralele de decizia, normă și modul de sesizare a CCR, una din variante ori să pună în discuție o sesizare a ÎCCJ pe lămurire pe disp.art.475 Cod pr.penală să interpreteze chestiunea de drept, dacă disp.art.397 alin.6 Cod pr.penală se referă la invocarea excepției sau la sesizarea Curții cu excepție și în această situație, cu efectul suspendării judecării cauzei până la pronunțarea ÎCCJ pe chestiunea prealabilă.

Avocat (...) având cuvântul pentru apelantul inculpat și intimat (...), consideră că sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea ÎCCJ pentru a se pronunța asupra unei chestiuni prealabile, urmând să depună concluzii scrise în termenul de pronunțare.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, apreciază că în raport de preved.art.475 Cod pr.penală din care rezultă că pentru lămurirea acelei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei. Soluționarea unei simple cereri de suspendare nu echivalează cu o soluționare pe fond a cauzei.

Apreciază că s-ar impune, dacă este sesizată ÎCCJ, pentru a avea un răspuns practic care să ajute ar trebui ca ICCJ să răspundă exact dacă suspendarea poate fi totuși facultativă chiar dacă nu intervine automat prin raportare la dispozițiile din Codul de procedură civilă și disp.art.367 alin.9 Cod pr.penală, ar fi o chestiune care ar ajuta în soluționarea cauzei.

Curtea, în cazul în care ar admite ar solicita ca ICCJ să pronunțe o hotărâre prealabilă pentru lămurirea chestiunilor de drept:

1. Dacă preved.art.367 alin.9 Cod pr.penală în ce privește sintagma „ridicarea unei excepții de neconstituționalitate” se referă la invocarea de către parte sau instanță a excepției de neconstituționalitate sau se referă la sesizarea CCR cu o excepție de neconstituționalitate după îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art.29 din Legea nr. 47/1992;
2. În cazul în care răspunsul este afirmativ la prima problemă, răspunsul este în sensul că suspendarea este interzisă numai în raport de invocarea excepției și nu este interzisă în raport de sesizare ea are caracter facultativ sau nu.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, susține că ar fi de acord cu cea de-a doua lămurire care se solicită a fi dată de ÎCCJ, întrucât are o aplicabilitate practică.

CURTEA,

În conformitate cu disp.art.391 alin.1 Cod pr.penală,

DISPUNE:

Stabilește pronunțarea la data de (...).

Pronunțată în ședință publică, astăzi (...).

Președintele completului de judecată,
Judecător (...)

Grefier,
(...)

Cod ECLI

Operator de date cu caracter personal 3170

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. (....)

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la (....)
Completul compus din:
Președinte - (....)
Judecător - (....)
Grefier - (....)

Cu participarea Ministerului Public prin procuror (....) din cadrul D.N.A. – Serviciul Teritorial Constanța

S-au luat în examinare apelurile penale formulate de Ministerul Public - D.N.A. S.T. Constanța și de inculpatul (....) împotriva sentinței penale nr. (....) pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. (....), inculpatul fiind trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de: luare de mită, prevăzută de art.6 din Legea nr.78/2000 raportat la art.289 alin.1 C.pen.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de (....) consemnate în încheierea de ședință de la acea dată și care face parte integrantă din prezenta, când instanța a stabilit, în conformitate cu disp.art.391 alin.1 Cod pr.penală pronunțarea la data de (....).

CURTEA,

Asupra cererii de sesizare a Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o dezlegare de principiu asupra unei chestiuni de drept:

Prin rechizitoriul nr. (....) din (....) al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție D.N.A. S.T. Constanța a fost trimis în judecată inculpatul (....), pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. și ped. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 289 al. 1 Cod penal, reținându-se ca situație de fapt că acesta, în calitate de medic primar și șef al Secției Clinice de chirurgie Cardiovasculară din cadrul spitalului Clinic Județean de Urgență Constanța, a pretins suma de 3.000 lei de la denunțatorul (....), condiționând de remiterea acestei sume efectuarea unei operații chirurgicale pe cord, la data de 5.12.2014 a primit de la același denunțator suma de 2.000 lei în legătură cu îndeplinirea unor acte care intrau în atribuțiile sale de serviciu, respectiv efectuarea operației chirurgicale asupra denunțatorului.

Prin sentința penală nr. (....) din (....) pronunțată în dosarul penal nr. (....) al Tribunalului Constanța, Secția Penală, inculpatul (....) a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. și ped. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 Cod penal, cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. b C.p. și a art. 76 al. 1 C.p. la pedeapsa de 2 ani închisoare, cu aplic. art. 55 rap. la art. 66-67 alin. 2 C.p. și art. 91 și urm. C.p.

Pentru a pronunța această hotărâre, în esență, prima instanță de judecată a reținut că nu s-a dovedit condiționarea actului medical de către inculpat, primirea de către acesta a foloaselor materiale fiind ulterioară adoptării deciziilor cu caracter medical.

De asemenea, s-a reținut că inculpatul are calitatea de funcționar public în condițiile art. 175 C.p., fără a se stabili dacă îi sunt aplicabile dispozițiile art. 175 alin. 1 lit. b teza a II-a

C.p. sau dispozițiile art. 175 al. 2 C.p., prin sentință reținându-se că inculpatul era angajat în calitate de șef Secție la spitalul Clinic Județean de Urgență Constanța cu contract de muncă pe o perioadă nedeterminată, sumele de bani fiind primite la inițiativa denunțatorului în legătură cu îndeplinirea unor acte ce intrau în atribuțiile sale de serviciu.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel procurorul și inculpatul.

Apelul declarat de procuror vizează trei motive de apel, exclusiv sub aspectul netemeinicii hotărârii, indicate expres:

-greșita individualizare a pedepsei sub aspectul cuantumului și al aplicării art. 91 și urm. C.p.;

-greșita reținere a circumstanței atenuante;

-greșita confiscare a sumei de 2000 lei în loc de 2500 lei.

De asemenea, fără a fi expus ca motiv distinct de apel (f.64) procurorul critică și greșita reținere a situației de fapt și eronata reținere a variantei de comitere a infracțiunii de luare de mită ca fiind cea a primirii în loc de cea a pretinderii unor sume de bani, în legătură și cu susținerea primului motiv de apel.

Apelul inculpatului critică hotărârea în ansamblu, solicitând achitarea acestuia întrucât fapta nu există sau nu este prevăzută de legea penală.

La termenul de judecată din (...) apelantul inculpat a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina sa în infracțiunea prevăzută de art. 289 al. 2 C.p.p., solicitând în susținere reținerea calității de funcționar public asimilat potrivit disp. art. 175 al. 2 C.p., întrucât din probele administrate în cauză se constată că activitatea acestuia în cadrul Spitalului Public se desfășura în baza unui contract de mandat și nu a unui contract de muncă pe durată nedeterminată, în speță fiind vorba de contract de administrare pe durată determinată, neaflându-se în situația premisei stabilite prin Decizia nr. 26/2014 pronunțată de Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

Totodată, s-a solicitat și sesizarea Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept privind încadrarea medicului ce își desfășoară activitatea în baza contractului de administrare în categoria funcționarilor publici prev. de art. 175 al. 1 lit. b teza a II-a C.p. sau cea prev. de art. 175 al. 2 C.p.

Prin decizia nr. (...) a Î.C.C.J. a fost respinsă ca în admisibilă sesizarea vizând pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea dezlegării unei chestiuni de drept.

Prin încheierea din (...) a fost sesizată Curtea Constituțională a României cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.175 alin.1 lit.b din Codul penal în raport de prevederile art.16 alin.1, art.21 alin.3 din Constituția României și art.6 din CEDO, invocată de inculpatul (...) și cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.175 alin.1 lit.b teza a II-a din Codul penal, astfel cum au fost interpretate prin decizia nr.26/2014 pronunțată în dosarul nr.28/I/2014/HP de Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în raport de prevederile art.61 alin.1 din Constituția României.

Întrucât, până la această dată excepția de neconstituționalitate nu a fost soluționată iar apelantul inculpat a solicitat suspendarea judecării cauzei în temeiul art.367 alin.9 Cod pr.penală, dispoziție cu privire la care, de asemenea prin încheierea din (...) s-a dispus sesizarea Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.367 alin.9 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, în raport de dispozițiile art.1 alin.5 și art.16 alin.1 din Constituția României, art.6 din CEDO și art.47 alin.2 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, aplicabile conform art.11 și art.20 din Constituția României, instanța de apel, din oficiu, a pus în discuție sesizarea Î.C.C.J. pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile vizând dezlegarea unei chestiuni de drept constând în interpretarea disp.art.367 alin.9 Cod pr.penală, aspect de care depinde soluționarea cererii de suspendare a judecării cauzei în apel.

Cu privire la îndeplinirea condițiilor de sesizare, Ministerul Public opinează în sensul neîndeplinirii condițiilor de sesizare iar apelantul inculpat în sensul îndeplinirii condițiilor de sesizare.

Opinia instanței este în sensul îndeplinirii condițiilor de sesizare astfel cum au fost expuse mai sus iar în ce privește cererea de interpretare consideră că aceasta se impune a fi efectuată fiind necesară pentru înlăturarea echivocului privind interpretarea și aplicarea normei procedurale.

În cauză, sesizarea este admisibilă, de lămurirea acestei chestiuni de drept depinzând, direct, modul de soluționare a cererii de suspendare și pe cale de consecință, în mod implicit soluționarea în mod actual a fondului cauzei sau amânarea soluționării acesteia până la pronunțarea Curții Constituționale, precum și modalitatea de soluționare a acesteia, afectată sau nu, în viitor de o eventuală retractare bazată pe aplicabilitatea art. 453 alin.1 lit.f Cod pr.penală.

În cauză, sub aspectul admisibilității sesizării sunt îndeplinite și condițiile negative prev. de art. 475 C.p.p., dezlegarea acestei chestiuni de drept nefăcând obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nefiind pronunțată o hotărâre prealabilă de completul abilitat al Î.C.C.J.

Chestiunea dedusă interpretării în procedura prev. de art.475 și urm. Cod pr.penală constituie o chestiune de drept, respectiv de interpretare și aplicarea normei de procedură incidentă în soluționarea cauzei pe fond.

Deși preved.art.475 Cod pr.penală vizează ca și condiție „ soluționarea pe fond a cauzei respective „ în practica acestei instanțe, în această materie, au fost considerate admisibile și dezlegări date unor norme procedurale apreciindu-se că soluționarea pe fond se referă la soluționarea oricăreia din obiectele judecății chiar și a unor dispoziții procedurale cum ar fi: instanța competentă să efectueze verificarea măsurii preventive în procedura camerei preliminare, tipul hotărârii ce se pronunță în calea de atac a contestației de către judecătorul de drepturi și libertăți și judecătorul de cameră preliminară, practica acestei instanțe conducând la concluzia că pentru realizarea rolului de unificare a practicii judiciare interpretarea instanței supreme în ce privește condițiile art.475 Cod pr.penală este de largă viziune.

Deși legiuitorul a folosit în cadrul art.367 alin.9 Cod pr.penală o expresie mai puțin riguroasă și folosită mai mult în limbajul juridic al secolului trecut, având mai mult o folosire colocvială, totuși sensul acestei expresii constând în **a ridica o excepție** este sinonim cu acela **al invocării unei excepții**, operațiune juridică efectuată de instanță sau o parte, un subiect procesual constând în expunerea excepției ca apărare specifică de procedură sau de fond tinzând la paralizarea exercitării unei acțiuni sau la inaplicabilitatea unei norme juridice.

În mod uzual, invocarea excepției de neconstituționalitate este disociată de soluționarea acesteia, invocarea fiind realizată în fața unei instanțe, cu ocazia unei judecăți, iar soluționarea excepției de neconstituționalitate este în competența Curții Constituționale a României, care este sesizată în mod mediat, prin intermediul instanței de trimitere, cu excepția **ridicată/invocată** în fața acesteia dintâi, printr-o încheiere de sesizare prevăzută de art.29 din Legea nr. 47/1992.

Existența în dispozițiile procedural penale a preved.art.453 alin.1 lit.f Cod pr.penală, respectiv instituirea unui remediu procesual prin care sunt înlăturate consecințele stării de neconstituționalitate constatate de Curtea Constituțională prin intermediul unei decizii de admitere nu constituie un argument în sensul interpretării acestei dispoziții ca interzicând în mod absolut suspendarea cauzei având ca premisă inițială sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate, întrucât în conținutul Legii nr.47/1992 nu mai este inserată obligația adresată instanței de judecată care efectuează trimiterea de a dispune în mod obligatoriu suspendarea judecății cauzei.

De altfel, doar în materie penală (și fără o rațiune concretă) s-ar putea considera că este interzis în mod absolut a se dispune suspendarea judecății cauzei pe timpul cât Curtea Constituțională soluționează excepția de neconstituționalitate, având în vedere și faptul că spre deosebire de vechea reglementare conținută de vechiul Cod de procedură penală, în

Legea nr. 135/2010, există reglementarea expresă privind suspendarea cursului prescripției răspunderii penale pe timpul cât cauza se află în stare de suspendare.

Ca atare, impunându-se dezlegarea oficială, de principiu, a chestiunii de drept invocate în prezentul apel, va fi sesizată ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept, respectiv;

-Dacă interdicția absolută de suspendare a judecării cauzei, în materie penală, prevăzută de art.367 alin.9 Cod pr.penală, se raportează la interpretarea sintagmei „ridicarea unei excepții de neconstituționalitate” sau „sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate” invocată în condițiile cumulative prev. de art.29 din Legea nr. 47/1992, după statuarea preliminară de către instanța de trimitere privind îndeplinirea condițiilor pentru sesizarea Curții Constituționale.

Totodată, făcând aplicarea preved. art.476 alin.2 Cod pr.penală, va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Se va înainta către ICCJ încheierea motivată, în formă anonimizată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul preved. art.474-475 Cod pr.penală;

Dispune sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept, respectiv;

-Dacă interdicția absolută de suspendare a judecării cauzei, în materie penală, prevăzută de art.367 alin.9 Cod pr.penală, se raportează la interpretarea sintagmei „ridicarea unei excepții de neconstituționalitate” sau „sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate” invocată în condițiile cumulative prev. de art.29 din Legea nr. 47/1992, după statuarea preliminară de către instanța de trimitere privind îndeplinirea condițiilor pentru sesizarea Curții Constituționale.

Suspendă judecata cauzei până la pronunțarea prealabilă pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Se va înainta către ICCJ încheierea motivată, în formă anonimizată.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, (....).

Președinte,
(....)

Judecător,
(....)

Grefier,
(....)

Red.înch.jud. – (....)
Tehnodacf.gref. (....)
2 ex./ (....)